

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **K. I.**
zastoupen obecným zmocněncem S. S.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, pošt. schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2024, č. j. OAM-1299/ZA-ZA11-ZA01-R2 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 7. 2024 domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném od 1. 7. 2023 (dále jen “zákon o azylu”).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval důvody pro udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, existencí důvodů pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 13 cit. zákona a pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 cit. zákona, dále se zabýval důvody pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a cit. zákona a konečně i existencí důvodů pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 14b cit. zákona. Dospěl přitom k závěru, že v případě žalobce není dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jak jsou předvídaný výše citovanými ustanoveními zákona o azylu.
3. Žádost žalobce ze dne 24. 9. 2023 o udělení mezinárodní ochrany je již druhá v pořadí, poprvé o mezinárodní ochranu žádal dne 8. 9. 2020. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 27. 11. 2020, č. j. OAM-588/ZA-ZA11-ZA20-2020 (právní moc dne 18. 12. 2020), byla jeho první žádost zamítnuta dle § 16 odst. 2 zákona o azylu jako zjevně nedůvodná. Proti rozhodnutí podal správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který svým rozsudkem ze dne 12. 1. 2022, č. j. 41 Az 1/2021-45, rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (právní moc dne 25. 1. 2022). Dne 25. 7. 2022 žalobce vzal svou první žádost o mezinárodní ochranu zpět a řízení ve věci bylo rozhodnutím ze dne 26. 7. 2022, č. j. OAM-588/ZA-ZA11-ZA10-R2-2020, zastaveno (právní moc dne 12. 8. 2022).
4. Mezinárodní ochrana, o kterou žalobce žádal svou v pořadí druhou žádostí ze dne 24. 9. 2023, mu nebyla udělena rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 11. 2023, č. j. OAM-1922/ZA-ZA11-Za01-2023. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu ke zdejšímu krajskému soudu, který rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 5. 4. 2024, č. j. 28 Az 1/2024-48, zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, neboť shledal důvodnou žalobní námitku, že žalobce byl v předcházejícím správním řízení zkrácen na svém právu se vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2002 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “správní řád”).

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalovaného

5. Žalobce v žalobě namítl nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
6. Předně namítl, že mu nebylo žalovaným umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim dle § 36 odst. 3 správního řádu.
7. Dále rozporoval aktuálnost žalovaným použitých informací. Správní orgán by měl při rozhodování posoudit aktuální informace o zemích původu a je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. Žalobce vyslovil přesvědčení, že v jeho případě je naplněn azylový důvod uvedený v § 12 zákona o azylu, neboť žádost o mezinárodní ochranu podal z důvodu, že mu v Gruzii hrozí zatčení a nelidské zacházení kvůli jeho politickému přesvědčení. Uvedl, že byl členem politického uskupení bývalého prezidenta Gruzie Michaila Saakašviliho a že v roce 2012 byl kandidátem do parlamentu. Popsal situaci v Gruzii po roce 2012, kdy se k moci dostal promoskevsky orientovaný Bidzina Ivanshvili a kdy následně došlo k perzekuci Saakašviliho. (pozn. soudu: ze správního spisu vyplynulo, že žalobce v žalobě opakovaně mylně uvádí rok 2012, přestože jde o rok 2016, který uváděl v průběhu správního řízení). Dodal, že v dubnu na květnu Gruzii otřásly velké protivládní protesty proti snaze vlády prosadit kontroverzní zákon (pozn. soudu: tzv. zákona o zahraničních agentech), který by omezil občanskou společnost. Tento sporný zákon zastavil proces přístupu Gruzie do EU a podle kritiků táhne zemi k Rusku.

8. Závěrem žalobce vyslovil nesouhlas se způsobem, jakým žalovaný zhodnotil relevantní skutečnosti, tedy jaké závěry dovodil jednak z jeho výpovědi a jednak ze shromážděných informací. Je přesvědčen, že skutečnosti, které uvedl do své žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou svým obsahem dostačující pro prokázání pronásledování, a tato tvrzení nebyla ze strany správního orgánu vyvrácena.
9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 30. 8. 2024 shrnul průběh předcházejícího správního řízení. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl, že žalobci byla dne 2. 5. 2024 dána možnost se s podklady seznámit, vyjádřit se k nim a uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace. Možnosti seznámit se s podklady využil, ale vyjádřit se k nim nechtěl, ani nenavrhl žádné další doplnění podkladů pro rozhodnutí. Žalovaný má za to, že zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí.
10. S námitkou žalobce, že mu měla být udělena ochrana dle § 12 zákona o azylu z důvodu údajného pronásledování za uplatňování politických práv a svobod vyslovil nesouhlas. Uvedl, že tvrzením žalobce v tomto směru se podrobně zabýval, neshledal však naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, neboť má zato, že ústrky, kterým během parlamentních voleb v roce 2016 čelil, nedosahovaly nutné intenzity pronásledování tak, jak má na mysli zákon o azylu, ani ho neohrožily na životě. Dle žalovaného současně nelze shledat, že by žalobcovy aktivity znemožňovaly jeho další život v Gruzii. On sám uvedl, že neměl ve vlasti žádné potíže s policií nebo se státními orgány. Stejně tak nevyčerpal všechny dostupné možnosti ochrany vnitrostátními prostředky ve své vlasti. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2024 Sb., č. j. 6 Azs 8/2003-43.
11. Žalovaný zdůraznil, že ve prospěch žalobce nesvědčila ani skutečnost, že o udělení mezinárodní ochrany požádal až poté, co v Německu opětovně čelil problémům souvisejícím s jeho nelegálním pobytem a páchanou trestnou činností, které vyústily v jeho vyhoštění. První podaná žádost o mezinárodní ochranu byla žalobcem vzata zpět v souvislosti s uzavřeným manželstvím a jeho žádostí o přechodný pobyt. Žádost o pobyt mu byla zamítnuta v důsledku zjištění, že se jedná o nežádoucí osobu a trvá důvod nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
12. Závěrem žalovaný navrhl žalobu pro její nedůvodnost zamítnout.

III. Jednání soudu

13. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 31. 10. 2024 za přítomnosti žalobce, jeho zástupce a pověřené pracovnice žalovaného. Obě strany sporu setrvaly na svých argumentech a procesních návrzích.
14. Zástupce žalobce zopakoval žalobní důvody, zejména nesouhlas žalobce s hodnocením žalovaného současné situace v Gruzii. Dodal, že minulý týden se konaly v Gruzii parlamentní volby, v nichž zvítězila strana Gruzínský sen a situace v zemi se radikálně změnila. Dle jeho názoru se nabízí pouze dvě varianty následného vývoje v zemi, a to cesta Běloruska (tj. likvidace opozice) nebo "ukrajinská cesta" (tj. vstup ruské armády jako v roce 2008). Situace v zemi tak není dobrá, a žalobce proto s ohledem na jeho politické názory nečeká bezpečný návrat. Uvedl i to, že žalobce má také humanitární důvod, neboť je ženatý a jeho manželka je občankou EU.
15. Žalobce připomněl incident, který se odehrál v jeho lékárně (která byla zničena), kdy šlo o lidi jeho politického protivníka a kdy mu bylo řečeno, že "je to za to, že podporuje

Saakasviliho". K dotazu soudu upřesnil, že on sám (kromě útočníků) také dostal pokutu, a to za "nezákonné léky, na které neměl faktury", a že mu bylo řečeno, že to tak dělají naschvál.

16. Pověřená pracovnice žalovaného uvedla, že žalobce ve správním řízení vypověděl, že po incidentu v jeho lékárně policie konala, přičemž o tom, že i on dostal pokutu, nic neuváděl. Zdůraznila, že žalobce v průběhu řízení mohl předložit materiály o situaci v zemi původu, které by považoval za aktuálnější, to však neučinil. Dodala, že skutečnost, že má žalobce v ČR manželku, nepředstavuje důvod zvláštního zřetele pro udělení mezinárodní ochrany.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž žalobu důvodnou neshledal.
18. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 24. 9. 2023 žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany v České republice. Dne 27. 9. 2023 poskytl údaje k podané žádosti. Konkrétně sdělil, že do roku 2019 vystupoval pod příjmením M. Narodil se v, je státní příslušnosti, národnosti, plynule mluví ruským, gruzínským, ázerbájdžánským a tureckým jazykem, vyznává islám. V minulosti byl členem politické strany Nová Gruzie a roku 2016 kandidoval za tuto stranu do poslanecké sněmovny. Strana Nová Gruzie se později spojila s politickou stranou Pro Lidi – Paata Burčuladze. Žalobce je ženatý, manželka má národnost ukrajinskou, ale občanství české. V Gruzii má dospělého syna. Gruzii žalobce opustil dne 20. 5. 2019 leteckou linkou Tbilisi – Praha s přestupem v Aténách, od srpna 2017 do února 2019 pobýval v Německu jako žadatel o mezinárodní ochranu. V minulosti měl v ČR uděleno dlouhodobé vízum, jelikož se zde oženil, a v roce 2020 zde i poprvé žádal o mezinárodní ochranu. Je zdravý, s ničím se neléčí a není trestně stíhán. Uvedl, že o mezinárodní ochranu v ČR žádá proto, že mu v Gruzii bylo vyhrožováno kvůli jeho politické aktivitě. Žádá také z náboženských důvodů, protože je muslim žijící v křesťanské zemi. Dále sdělil, že zde má rodinu, což je hlavní důvod jeho žádosti, proto ČR nechce opustit. Závěrem zopakoval, že do vlasti se vrátit nechce z politických důvodů.
19. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl se žalobcem proveden dne 27. 9. 2023 za přítomnosti tlumočnice ruského jazyka. V průběhu pohovoru uvedl, že v roce 2020 žádal v ČR o mezinárodní ochranu z politických a rodinných důvodů. Dne 25. 7. 2022 však vzal svou žádost zpět, jelikož se oženil a bylo pro něj jednodušší zařídit si pobyt z rodinných důvodů. Nyní o mezinárodní ochranu žádá proto, že jeho žádost o pobyt byla zamítnuta a v současné době v této věci probíhá soudní řízení, přesto mu cizinecká policie dala výjezdní příkaz. Dále popsal okolnosti týkající se řízení jeho žádosti o pobyt v ČR a uvedl, že se do vlasti vracet nechce, protože zde má rodinu. Výhrůžky, které jsou mu adresovány, bere vážně. K dotazu správního orgánu uvedl, že ve své domovské zemi neměl žádné problémy s policií ani jinými státními orgány, stejně tak v ČR. Žalobce při pohovoru odkázal i na předešlé řízení, kdy dokládal některé materiály.
20. Správní spis obsahuje materiály i ze správního řízení týkajícího se první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, a to poskytnutí údajů k podané žádosti ze dne 14. 9. 2020, protokol o pohovoru ze dne 21. 9. 2020, protokol z doplňujícího pohovoru ze dne 24. 2.

- 2022 a potvrzení o kandidatuře v parlamentních volbách v roce 2016. Dále jsou zde mimo jiné založena i rozhodnutí ve věci jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu, konkrétně rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 1. 6. 2023, č. j. OAM-11043-35/PP-2022, a rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 25. 8. 2023, č. j. MV-122422-4/SO-1012, a přípis Policie ČR v souvislosti s žadatelovým pobytem na území Německa. Dále jsou součástí správního spisu i videa na CD, pořízená žalobcem na sociální platformě Facebook dne 11. 1. 2024 a 18. 1. 2024, a snímky – screenshoty z videí.
21. Ve správním spise jsou založeny také zprávy a informace, které pro své rozhodování shromáždil žalovaný k politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii, a to Informace OAMP – Gruzie: Základní přehled o zemi, ze dne 28. 11. 2023; Informace OAMP – Gruzie: Policie, Ochrana proti soukromým osobám, korupce a místní vlivy, Přítomnost policie v okolí administrativní hranice s Jižní Osetií, ze dne 14. 4. 2023; Informace OAMP – Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května 2022 až 3. června 2022, ze dne 23. 1. 2023; Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 8. 9. 2023, Zpráva Centra pro dokumentaci a výzkum (CEDOCA), Úřadu generálního komisaře pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti (CGRA), Belgické království: Gruzie – Všeobecná situace, postavení opozice, ze dne 24. 2. 2022; Informace OAMP – Gruzie: Azerská menšina v Marneuli, Současná situace a případ pomníku Narimanova ze dne 26. 10. 2023; Informace OAMP – Gruzie: Zpráva o zemi na základě zajišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. 5. 2022 až 3. 6. 2022, ze dne 23. 1. 2023 a Zpráva ČTK: „Gruzínský sen vyhrál sobotní volby se ziskem 49 procent hlasů“, ze dne 10. 10. 2016.
22. Součástí správního spisu je i protokol o seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 2. 5. 2024, který žalobce podepsal a v němž nad rámec již sdělených informací doplnil, že v jedné online diskusi mu začali vyhrožovat, že až se vrátí do Gruzie, tak „mu ukážou“ a vyhrožovali, že „ho podříznou“. Žalobce uvedl to, že aktuálně strana Gruzínský sen přijala zákon, podle kterého nebude možné takové financovat věci související s integrací Gruzie do Evropy, a nebude možné se ani svobodně vyjadřovat.
23. Krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění - srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz.
24. Rovněž je třeba poznamenat, že úkolem soudu je přezkoumat žalobu v mezích žalobních bodů, přičemž míra podrobnosti tohoto přezkumu se odvíjí od konkrétnosti žalobní argumentace.
25. K námitce žalobce, že mu nebyla dána možnost, aby se před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí, krajský soud konstatuje, že mu (v souladu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2024, č. j.

28 Az 1/2024-48), tato možnost dne 2. 5. 2024 dána byla. V rámci tohoto seznámení ještě uvedl, že je mu v online diskuzích vyhrožováno, což posléze dne 6. 5. 2024 doložil USB diskem s videi z doby jeho politické aktivity, na kterém mělo být žalobci vyhrožováno. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je dát účastníkům řízení fakticky možnost seznámit se se správním spisem a vyjádřit se ke všem shromážděným podkladům rozhodnutí. Pokud jde o okolnost, že žalobce po seznámení se s podklady pro rozhodnutí doplnil do spisu videa apod., jejichž obsah tedy sám dobře znal (a se kterými se v rámci rozhodnutí žalovaný správní orgán dostatečně přezkoumatelným způsobem vypořádal), jej nijak nemohlo zkrátit na jeho právech. Ostatně ani on sám v žalobce nekonkretizoval, jakým způsobem měl být na svém zákonném právu seznámení se s podklady zkrácen.

26. Rovněž bez hlubší konkretizace vyslovil žalobce přesvědčení, že naplnil azylový důvod dle § 12 zákona o azylu, neboť mu v Gruzii hrozí zatčení a nelidské zacházení kvůli jeho politickému přesvědčení, když byl členem politického uskupení bývalého prezidenta Gruzie a kandidátem do parlamentních voleb v roce 2016, což má dostatečně vyplývat z jeho žádosti a podané výpovědi. Vyslovil nesouhlas s hodnocením žalovaného relevantních skutečností a s jeho závěry dovozenými z výpovědi a použitých informací. Též odkázal na přijímaný zákon o tzv. zahraničních agentech, který představuje omezení svobody slova a tisku a překážku vstupu do EU, aniž by však vysvětlil, jaký konkrétní dopad na jeho život by mohlo přijetí tohoto zákona mít. V žalobě nezazněly konkrétnější námitky či tvrzení, veskrze se jedná o jeho obecný nesouhlas s rozhodnutím žalovaného, přednesené námitky nijak nereagují na podrobné úvahy žalovaného k jednotlivým institutům azylového práva.
27. Z ustanovení § 28 odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že *mezinárodní ochrana se udělí ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li ministerstvo, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu, rozhodne o udělení azylu*. Odst. 2 uvedeného ustanovení pak stanoví, že *neshledá-li ministerstvo důvody k udělení ani jedné z forem mezinárodní ochrany, odůvodní své rozhodnutí ve vztahu k oběma formám mezinárodní ochrany*.
28. Žalobce v žalobním bodě týkajícím se pronásledování toliko obecně namítl, že se domnívá, že jím uváděné skutkové okolnosti jsou způsobitelné být posuzovány z pohledu ustanovení § 12 zákona o azylu. Výslovně uvedl, že se v Gruzii zabýval politikou a že mu tam bylo vyhrožováno.
29. K tomu krajský soud uvádí, že důvody udělení azylu upravuje zákon o azylu v ustanovení § 12 tak, že *azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště*.
30. Pronásledování je v § 2 odst. 4 zákona o azylu definováno jako *závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování*.
31. Podrobnější definici pronásledování obsahuje čl. 9 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen “kvalifikační směrnice”),

podle nějž je pronásledováním jednání, které je: „a) svou povahou nebo opakováním dostatečně závažné, aby představovalo vážné porušení základních lidských práv, zejména práv, od nichž se podle čl. 15 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nelze odchýlit, nebo b) souběhem různých opatření, včetně porušování lidských práv, který je dostatečně závažný k tomu, aby postihl jednotlivce způsobem podobným uvedenému v písmenu a).“ Následující odstavec 2 čl. 9 kvalifikační směrnice uvádí demonstrativní výčet jednání, jež lze považovat za pronásledování: „a) použití fyzického nebo psychického násilí, včetně sexuálního násilí; b) právní, správní, policejní nebo soudní opatření, která jsou sama o sobě diskriminační nebo jsou prováděna diskriminačním způsobem; c) nepřiměřené nebo diskriminační trestní stíhání nebo trestání; d) odeprání soudní ochrany, které vede k nepřiměřenému nebo diskriminačnímu trestu; e) trestní stíhání nebo trest za odeprání výkonu vojenské služby za konfliktu, jestliže by výkon vojenské služby zahrnoval zločiny nebo jednání spadající mezi důvody vyloučení uvedené v čl. 12 odst. 2 kvalifikační směrnice; f) jednání namířené proti osobám určitého pohlaví nebo proti dětem.

32. Dle § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
33. Krajský soud proto ve shodě se žalovaným konstatuje, že žalobce nebyl vystaven žádnému jednání, které by bylo možné kvalifikovat jako azylově relevantní pronásledování ve smyslu ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu. Zprávy o zemi původu lze považovat za dostatečné, aktuální i objektivní, neboť vycházejí z různých nezávislých zdrojů. V tomto směru tak nelze přisvědčit žádné ze žalobních námitek. Žalobcem popisované incidenty nedosáhly takové intenzity, aby ho ohrožily na životě či svobodě a znemožnily mu další život v Gruzii.
34. Za žalobcem popsaným incidentem “v lékárně”, který se měl odehrát před volbami dne 29. 9. 2016, měl stát jeho protikandidát, incident řešila policie, která útočníkům uložila pokuty. Z popisu události nevyplývalo, že by naplňovalo znaky politického pronásledování. Žalovaný s odkazem na citaci ze Zprávy Centra pro dokumentaci a výzkum (CEDOCA) Úřadu pro generálního komisaře pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti (CGRA), Belgické království: Gruzie – Všeobecná situace, postavení opozice, ze dne 24. 2. 2022, konkrétně vysvětlil, že přestože po převzetí moci politickou stranou Gruzínský sen řada členů opozice čelila perzekucím, v dalším období došlo ke zklidnění situace. Potíže s policií nebo se státními orgány i sám žalobce popřel. Tvrzení o tom, že i jemu byla uložena pokuta, a to “za nezákonné léky”, žalobce poprvé uvedl až při jednání soudu. K tomu lze dodat, že pokud žalobce neměl zcela v pořádku faktury za nakoupené léky ve své lékárně (jak připustil), pak uložení pokuty za to nelze bezesporu označit za perzekuci či pronásledování.
35. K tomu, že žalobce měl v roce 2016 čelit výhrůžkám a osobním atakům od stoupenců vlády, kteří nechtěli, aby zasahoval do politiky, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že tyto osoby nebyl schopen konkretizovat a ani neuvedl a nedoložil nic, co by takové jednání věrohodně prokazovalo. Lze přisvědčit správnímu orgánu, že žalobce nad rámec výše uvedených informací nesdělil žádné jiné skutečnosti, na jejichž

základě by bylo možné se domnívat, že mu v zemi původu hrozí skutečné nebezpečí pronásledování či bezprostřední ohrožení.

36. Pokud jde o azylový důvod podle § 12 písm. b) zákona o azylu, z ustálené judikatury správních soudů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 5 Azs 36/2008 – 119) vyplývá, že žadatel o mezinárodní ochranu musí *kumulativně* splnit následující prvky definice uprchlíka: (1) *Musí se nacházet mimo zemi svého původu (tato podmínka není explicitně v zákoně o azylu stanovena, neboť se presumuje z povahy věci);* (2) *musí mít odůvodněný strach;* (3) *jemu hrozící újma musí dosahovat intenzity pronásledování;* (4) *ochrana v zemi původu selhala;* (5) *musí být pronásledován z azylově relevantních důvodů;* a (6) *nesmí se na něj vztahovat vylučující klauzule (viz § 15 zákona o azylu).* První kritérium je splněno již jen přítomností žalobce na území České republiky, je však třeba se zaměřit na kritéria následující.
37. Pokud jde o posouzení možných důvodů pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu (a rovněž doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu), je třeba odkázat na rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) ze dne 23. 3. 2016 ve věci *F. G. proti Švédsku*, stížnost č. 43611/11, podle něhož je v zásadě na žadateli o mezinárodní ochranu, aby předložil tvrzení a důkazy, které prokazují existenci závažných důvodů domnívat se, že by v případě vycestování do země původu byl vystaven skutečnému nebezpečí špatného zacházení v rozporu s články 2 a 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V případě žádosti o mezinárodní ochranu založené na obecném nebezpečí, které je všeobecně známé z široké škály zdrojů, je povinností smluvních stran Úmluvy vyplývající z článků 2 a 3 Úmluvy takové nebezpečí posoudit z úřední povinnosti (viz též např. rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 23. 2. 2012 ve věci *Hirsi Jamaa* a další proti Itálii, stížnost č. 27765/09, body 131-133, nebo rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 21. 1. 2011 ve věci *M. S. S. proti Belgii a Řecku*, stížnost č. 30696/09, bod 366). V případě žádosti o mezinárodní ochranu založené na individuálním nebezpečí, které hrozí přímo žadateli, je naproti tomu na něm, aby takové nebezpečí tvrdil.
38. Posuzování odůvodněnosti strachu z pronásledování je úzce spjato s dalšími kritérii, jelikož přezkum udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu je postaven na potencialitě pronásledování v budoucnu po případném návratu žadatelů do země původu. Jedná se tedy, obdobně jako u posuzování skutečného nebezpečí vážné újmy pro účely doplňkové ochrany, o prospektivní rozhodování. Samotné ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu pracuje s pojmem strachu jako subjektivním prvkem a odůvodněností strachu z pronásledování jako objektivním prvkem. Zkoumána je možnost budoucího pronásledování, přičemž je využíván standard přiměřené pravděpodobnosti, což znamená, že tato možnost musí být reálná, nikoliv pouze hypotetická. Z čl. 4 odst. 4 kvalifikační směrnice pak vyplývá, že pokud vyjde najevo skutečnost ukazující na „*předchozí pronásledování žadatele, jedná se o závažný ukazatel odůvodněnosti obav žadatele z pronásledování nebo reálného nebezpečí utrpění vážné újmy*“. V tomto smyslu je tudíž třeba zkoumat incidenty popsané žalobcem, jež proběhly v minulosti s ohledem na to, zda indikují přiměřenou pravděpodobnost jeho pronásledování z azylově relevantních důvodů v budoucnosti, tedy zda žalobci nehrozí zacházení, které by dosahovalo intenzity pronásledování. Z informace OAMP – Gruzie: Zpráva o zemi na základě zjišťovací mise uskutečněné v Tbilisi ve dnech 30. května 2022 až 3. června 2022 vyplynulo, že níže postavení členové vč. podporovatelů a příznivců nejsou primárním cílem bezpečnostních složek a ani nejsou pronásledováni na každodenní bázi. K aktuálně konaným volbám v

Gruzii, které zmínil zástupce žalobce při jednání soudu, krajský soud dodává, že pokud ve volbách zvítězila opětovně strana Gruzínský sen, situace se tak nyní prakticky nezměnila. Žalobce ani neuvedl, jaký konkrétní dopad přímo na něj by měly mít výsledky těchto voleb, resp. v čem se situace nyní ve vztahu k jeho osobě změnila oproti stavu předchozímu. Úvahy zástupce žalobce o tom, že i současná prezidentka Gruzie půjde možná do vězení a že Gruzii čeká “cesta Běloruska” nebo “ukrajinská cesta”, jsou pouze hypotetické, které nemohou nyní nijak odůvodňovat někdy v budoucnosti nastalé případné pronásledování žalobce pro jeho politické přesvědčení a postoje.

39. Krajský soud dále uvádí, že žalovaný dostatečně odůvodnil i neudělení azylu za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu, neboť nebyl ze strany žalobce tvrzen a ze strany žalovaného nebyl nalezen žádný rodinný příslušník žalobce ve smyslu § 13 odst. 2 zákona o azylu, jemuž by byl udělen azyl. Rovněž neudělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu bylo žalovaným řádně odůvodněno, k neudělení azylu z těchto důvodů žalobce žádné žalobní námitky nevznsl.
40. Dle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování.
41. V odůvodnění této části rozhodnutí vycházel žalovaný jak z informací sdělených žalobcem, tak z informací získaných v průběhu správního řízení, které ve svém rozhodnutí konkrétně vymezil. Ty lze označit za transparentní, objektivní a aktuální v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí a žalovaný se s nimi vypořádal při posuzování skutečnosti, zda žalobci hrozí pro případ návratu vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že tomu tak není, a doplnil, že gruzínské zákony neumožňují udělit trest smrti, a to za žádný trestný čin.
42. Žalovaný se z pohledu doplňkové ochrany opětovně zabýval žalobcem tvrzenými důvody pro udělení mezinárodní ochrany na stranách 12 až 14 napadeného rozhodnutí. Po provedeném přezkumu má krajský soud za to, že žalovaný se dostatečně a přezkoumatelným způsobem zabýval všemi zákonnými důvody pro udělení některé z forem doplňkové ochrany, jakož i posouzením hledisek vážné újmy dle § 14a odst. 2 zákona o azylu, a proto se s jeho závěry a odůvodněním i této části rozhodnutí ztotožňuje a odkazuje na ně, jak připouští rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS.

43. Pro úplnost lze dodat, že ustanovení § 14b zákona o azylu upravuje doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny. Krajský soud konstatuje, že žalovaný správně uzavřel, že takovou doplňkovou ochranu nelze žalobci udělit, neboť ze strany žalobce nebyla tvrzena a ani ze strany žalovaného nebyla dohledána žádná osoba, která by naplnila v souladu s předmětným ustanovením definici rodinného příslušníka ve vztahu k žalobci a byla ji udělena doplňková ochrana.
44. K tvrzení žalobce, resp. jeho zástupce při jednání soudu, že žalovaný opomněl posoudit jím uzavřené manželství s občankou ČR, soud uvádí, že tento žalobní bod byl uplatněný až po lhůtě k podání žaloby, tedy opožděně. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2007, č. j. 2 Afs 57/2007 - 92, je žalobní řízení „založeno na zásadách koncentrace a dispozitivnosti. To především znamená, že soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).“ (dále viz např. nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999, sp. zn. I. ÚS 164/97, publ. pod č. 39/1999 Sb. ÚS nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004 - 69 a ze dne 30. 10. 2013, č. j. 8 Afs 75/2012 - 46). Dále pak z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 - 36 plyne, že „řádne a včas uplatněný žalobní bod lze přitom argumentačně rozvíjet, rozhojňovat i po uplynutí lhůty k podání žaloby, neboť na to § 71 odst. 2 s. ř. s. nedopadá.“
45. Přestože se tedy krajský soud opožděně uplatněným žalobním bodem nemůže zabývat, pouze ve stručnosti k manželství žalobce dodává s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu následující. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 17. 9. 2003, č. j. 4 Azs 6/2003 - 55, vyslovil závěr, že uzavření sňatku, a to ani s občanem České republiky, není zákonným důvodem, na jehož základě by vznikl právní nárok na udělení azylu v České republice (§ 12 zákona o azylu). Azyl za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu počítá pouze s udělením azylu rodinnému příslušníku azylanta. Pokud jde o tzv. humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu, samotná skutečnost manželství žadatele o azyl není důvodem hodným zvláštního zřetele tak, jak to má na mysli citované ustanovení zákona o azylu (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 Azs 3/2003 - 36). Ustanovení § 14a a 14b zákona o azylu rovněž svým zněním vylučují možnost aplikovat je na skutečnost uzavření manželství, pokud se nejedná o manželství s osobou požívající doplňkovou ochranu.
46. Závěrem nutno uvést, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoli negativními jevy v zemi jeho původu, nýbrž jen z důvodů upravených v zákoně o azylu, které je nutno posuzovat u každého žadatele individuálně. Incidentsky, jež se vůči žalobci odehrály, však dostatečnou intenzitou zákonné požadavky na udělení azylu nenaplnily.
47. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci (§ 3 správního řádu), žalovaný rovněž dostatečně odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany (§ 68 odst. 3 správního řádu), přičemž neporušil ani zásadu volného hodnocení důkazů.

V. Závěr a náklady řízení

48. Krajský soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto výrokem I. žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení, ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 31. října 2024

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně